

THE CONGREGATION SESSION

[Website Myspace](#)

Label: Tub-Thumper Records

Distr.: [Bertus](#)

Photo: [Melvin Kobe](#)

Als je het voor mekaar krijgt om zonder noemenswaardig plaatwerk als breekijzer om je doorbraak te forceren toch te worden uitgenodigd voor gerespecteerde festivals als het Belgium Rhythm & Blues Festival in Peer, Duvel Blues, Rhythm Riot Sussex in Engeland, Moulin Blues Xmas, jazzfestivals in Dusseldorf, Breda en op rock'n roll festivals in Italië dan moet je wel uit het goede hout gesneden zijn. Een jam tijdens één van deze festivals, nl. het New Orleans Festival 2000 te Stuttgart, leidde dan ook tot het formeren van deze

combinatie. Het vijf man sterke Belgisch-Nederlandse gezelschap The Big Four, genaamd naar het big beat ritme van de New Orleans muziek, geniet dan ook een uitstekende live-reputatie. J.B.' Hurricane' Biesmans (vocals, tenor-, baritone- en soprano-saxophone), Bird Stevens (backing vocals, upright bass, trompet, akoest. gitaar), Dr. Basie J. (vocals, piano, Fender Rhodes, Hammond), Frankie Gomez (drums, percussie) en Mo Gomez (gitaren) overtuigen op hun plaatdebuut met een zeer eclectische benadering van tal van blues- en rootsgenres. Hun mix van elementen uit zowel blues, jazz, jump, boogie, soul, swing als funk leidt tot een niet zo alledaagse plaat waarop sfeer vrijwel voortdurend het sleutelwoord blijkt. De muziek op hun cd: "The Congregation Sessions", kunnen we dan ook best omschrijven als swingende Rhythm 'n Blues en cool grooves uit de jaren 40 - 50 tot heden. In de spirit van deze lang vervlogen jaren spelen ze eigen nummers, instrumentals, afgewisseld met langvergeten covers. Mannen als Sam Butera, Gene Krupa, Louis Prima, Willis 'Gator' Jackson, Jack McDuff en Ray Charles worden een warm hart toegedragen en dat straalt door in het uitstekende spel: een verbazend hete sax, rollende drums, snedig gitaarwerk, met een boogie woogie-piano en een opzweepende bas. De eersteling van The Big Four staat vol met liedjes die het hart van elke rechtgeaarde rootsmuziek liefhebber geregeld een eerder ongezond ritme zullen opleggen. Luister vooreerst maar eens naar hun eigen nummers als het saxepos in het openingsnummer "Honey Tongued" en het New Orleans getinte "The Preacher" met wederom dat fraaie blazerswerk van J.B., het prachtige jazzy instrumentale "A Big Chunk", het

meer bluesy "Early In The Morning" tot het afsluitende "Black Beans". Maar best weten ze ook te imponeren door oude songs nieuw leven in te blazen, als het met boogie woogie doordrengde "The Wobble", een swingende jumpblues van Jimmy McCracklin of Henri Mancini's "The Pink Panter Theme". Kortom: veertien schitterende songs - hete R&B, koele Jazz grooves, stomende Rock'n'Roll en pittige New Orleans second line songs. Wij zijn behoorlijk onder de indruk!